

Prezident Slovenskej republiky

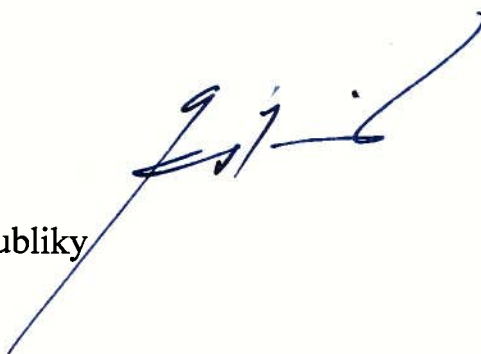
SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 21-04-2011		
Číslo spisu: 72EDS-240/2011		
Listy 1	Priložky 1	
RZ	ZH	LU

Číslo: 1344-2011-BA

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 5. apríla 2011,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996
Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení
neskorších predpisov a o zmene niektorých zákonov

Predkladá:
Ivan Gašparovič
prezident Slovenskej republiky

Bratislava 21. apríla 2011

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 5. apríla 2011, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "schválený zákon").

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

II

Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Pavla Abrhana, Milana Horta, Jozefa Kollára a Lászlóa Solymosa (tlač 228) „účelom predloženého návrhu zákona je upraviť spôsob hlasovania Národnej rady Slovenskej republiky v prípadoch menovania a odvolávania tých funkcionárov, pri ktorých to rokovací poriadok ustanovuje. Navrhuje sa ustanovenie zákonného pravidla, že Národná rada Slovenskej republiky hlasuje tajne v tých prípadoch, ktoré výslovne upravuje Ústava Slovenskej republiky – teda v prípadoch podľa čl. 89 ods. 1, čl. 90 ods. 1 a čl. 92 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky“.

Podľa čl. I tretieho bodu § 39 ods. 8 prvej vety schváleného zákona tajne sa hlasuje v prípadoch ustanovených Ústavou Slovenskej republiky, alebo ak sa na tom na návrh najmenej 15 poslancov bez rozpravy uznesie Národná rada Slovenskej republiky.

Podľa § 39 ods. 8 prvej vety (platného a účinného) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky tajne sa hlasuje v prípadoch ustanovených Ústavou Slovenskej republiky, zákonom, pri voľbe alebo pri odvolaní, alebo ak sa na tom uznesie Národná rada Slovenskej republiky bez rozpravy. Ak ide o voľbu alebo odvolanie, Národná rada Slovenskej republiky sa môže bez rozpravy uznieť, že bude o tejto veci hlasovať verejne, ak osobitný predpis neustanovuje inak (čl. 39 ods. 8 druhá veta zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.).

Z porovnania ustanovení čl. I tretieho bodu § 39 ods. 8 prvej vety schváleného zákona a § 39 ods. 8 prvej vety a druhej vety (platného a účinného) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. vyplýva, že tajne sa hlasuje vždy v prípadoch ustanovených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), teda v prípadoch podľa čl. 89 ods. 1 (voľba a odvolávanie predsedu Národnej rady Slovenskej republiky), čl. 90 ods. 1 (voľba

a odvolávanie podpredsedov Národnej rady Slovenskej republiky) a podľa čl. 92 ods. 1 (voľba predsedov výborov Národnej rady Slovenskej republiky).

Z ďalšieho porovnania ustanovení čl. I § 39 ods. 8 prvej vety schváleného zákona a § 39 ods. 8 prvej vety (platného a účinného) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. vyplýva, že tajne sa hlasuje popri prípadoch ustanovených ústavou aj vtedy, ak sa na tom bez rozpravy uznesie Národná rada Slovenskej republiky. Čiže aj v tomto prípade je úprava podľa schváleného zákona a podľa platného a účinného zákona zhodná; rozdiel je len v tom, že podľa čl. I § 39 ods. 8 prvej vety schváleného zákona treba návrh najmenej 15 poslancov, aby sa Národná rada Slovenskej republiky mohla uznieť na tajnom hlasovaní. Tento návrh sa podáva podľa čl. I § 39 ods. 8 druhej vety schváleného zákona najneskôr do začiatku rokovania o tomto bode programu schôdze Národnej rady Slovenskej republiky.

V porovnaní s úpravou podľa schváleného zákona (čl. I tretí bod) podľa § 39 ods. 8 prvej vety (platného a účinného) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. tajne sa hlasuje aj v prípadoch ustanovených zákonom a pri voľbe alebo odvolaní; pritom, ak ide o voľbu alebo odvolanie, Národná rada Slovenskej republiky sa môže bez rozpravy uznieť, že bude o tejto veci hlasovať verejne, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Nepoznám dôvod, prečo v schválenom zákone sa vypustilo tajné hlasovanie v prípadoch ustanovených zákonom. Vo viacerých veciach, ktoré Národná rada Slovenskej republiky prerokúva, najmä ak ich predmetom sú aj utajované skutočnosti alebo otázky bezpečnosti a obrany Slovenskej republiky, a najmenej 15 poslancov nepodá návrh na tajné hlasovanie alebo Národná rada Slovenskej republiky sa neuznesie na tajnom hlasovaní, môžu vzniknúť vážne problémy.

Voľba štátnych funkcionárov (verejných funkcionárov) tajným hlasovaním, teda voľba tajným hlasovaním v personálnej oblasti, sa v súčasnosti v prípadoch ustanovených zákonom (nie ústavou) týka len predsedu a podpredsedov Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky, kandidátov na sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky a kandidáta na vymenovanie generálneho prokurátora; odvolanie tajným hlasovaním sa týka len predsedu a podpredsedov Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky a návrhu na odvolanie generálneho prokurátora.

Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky sú ústavnými (štátnymi) orgánmi. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 124 ústavy je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti s ústavne vymedzenou pôsobnosťou. Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky je podľa čl. 60 ods. 1 ústavy nezávislý orgán kontroly hospodárenia, pričom jeho kontrolná pôsobnosť sa vzťahuje aj na štátne orgány (čl. 60 ods. 2 písm. b) ústavy). Podľa čl. 149 ústavy prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb a právnických osôb a štátu. Výkon pôsobnosti týchto ústavných

orgánov sa vzťahuje aj na ostatné štátne orgány vrátane ústavných orgánov; zároveň tieto ústavné orgány majú ústavne reglementovanú nezávislosť. Táto nezávislosť by mala byť zachovaná aj v postavení sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorých kandidátov volí Národná rada Slovenskej republiky, ako aj v postavení predsedu a podpredsedov Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky a generálneho prokurátora, ktorého kandidáta na vymenovanie tiež volí Národná rada Slovenskej republiky. V tom je aj úloha a zmysel voľby tajným hlasovaním (tajnej voľby), ktorý spočíva v ochrane nezávislosti voleného funkcionára alebo voleného kandidáta na funkciu, a to najmä pred politickým vplyvom (politickým tlakom) najmä toho, kto ho volil. Nemožno opomenúť ani úlohu voľby tajným hlasovaním (tajnej voľby) pri ochrane toho, kto volí, teda v danom prípade poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, a to najmä po zániku jeho mandátu. Tajné hlasovanie neumožňuje zisťovať, kto ako hlasoval, teda v danom prípade neumožňuje zisťovať ani zistiť, ktorý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky ako hlasoval. Tajné hlasovanie je zárukou ochrany nielen toho, kto je volený a kto volí, ale aj zárukou ochrany adresátov rozhodovania (rozhodnutí) voleného, teda aj fyzických osôb a právnických osôb.

Záverom treba tiež uviesť ústavnú tradíciu volieb s tajným hlasovaním, a to aj v prípadoch predpokladaných zákonom.

Nepovažujem za vhodné a demokratické meniť spôsob hlasovania účelovo personálne viazaný, naviac v čase krátko pred voľbou s tajným hlasovaním, počas nej alebo krátko po tom, kedy sa táto voľba mala uskutočniť.

Preto naďalej zotrvávam na svojom názore zachovať voľbu tajným hlasovaním (tajnú voľbu), a to v rozsahu ako je upravená v platnom a účinnom zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III

Z dôvodu, že zmena spôsobu hlasovania (čl. I tretí bod až trinásty bod, čl. II a čl. III) je podstatou predmetu úpravy schváleného zákona a v nadväznosti na pripomienky uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

Bratislava 21. apríla 2011